

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2015 r.
zażalenia skazanego **A.W.** na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VII
Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 marca 2015 r.
w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia
16 września 2014 r., VII Ka [...]

p o s t a n a w i a:
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji osobiście sporządzonej przez skazanego A. W., ponieważ wyznaczony skazanemu obrońca z urzędu poinformował, że nie znalazł podstaw do wystąpienia z tą skargą, a sam skazany nie uzupełnił w określonym terminie braku formalnego kasacji polegającego na jej niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata.

W zażaleniu na przytaczane powyżej zarządzenie skazany A. W. zarzuca, że sporządzenie przez wyznaczonego obrońcę z urzędu opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji nie zostało poprzedzone wcześniejszym z nim kontaktem, gdy tymczasem – jego zdaniem – adwokat powinien to uczynić, by zbadać rzeczywisty stan sprawy, który skazany przedstawił w zażaleniu. Z konkluzji tego środka wynika, że skarżący domaga się zbadania jego wyjaśnień i uwzględnienia odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia udzielenia A.W. rzeczywistej i skutecznej pomocy prawnej w niniejszym postępowaniu okołokasacyjnym nie budzi żadnych zastrzeżeń. Nie sposób nie zauważyć, że sporządzona przez obrońcę z urzędu opinia prawna o braku podstaw do wniesienia kasacji charakteryzuje się starannością i skrupulatnością badania poszczególnych zagadnień wiążących się z możliwością wystąpienia ze skargą kasacyjną – zarówno tych, na które zwracał uwagę skazany w osobiście sporządzonej kasacji, jak i tych, które wiążą się z brakiem w niniejszej sprawie możliwości prawnych zaskarżenia wyroku Sądu odwoławczego w zakresie orzeczenia o winie. W tym stanie nie sposób podzielić zapatrywanie skarżącego, jakoby nieskonsultowanie z nim przez obrońcę okoliczności podważających ustalenia o jego zawinieniu, miało przemawiać za nierzetelnością świadcz\onej pomocy prawnej.

W nawiązaniu do powyższego należy podkreślić, że kasacja jest wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co oznacza, że jej wniesienie przez stronę możliwe jest tylko w odniesieniu do określonej kategorii orzeczeń i na ściśle określonych podstawach. Oznacza to również, że tylko podmiot dysponujący fachową wiedzą i umiejętnościami – jakimi nie dysponuje strona postępowania – jest w stanie ocenić warunki do wystąpienia z tą skargą, a następnie sporządzić ją zgodnie z wymogami prawa (art. 526 § 2 k.p.k.). Brak formalny, jakim dotknięta jest osobiście sporządzona przez skazanego kasacja (nieuzupełniona w wyznaczonym terminie), stanowi więc jednoznaczną przeszkodę do jej rozpoznania, a argumenty zażalenia odnoszące się do okoliczności faktycznych sprawy w ogóle nie mogą być przedmiotem badania przez Sąd Najwyższy.

Nie znajdując zatem podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.